

činu, platné jen při čís. 2 uv. §. Tato námitka jest zřejmě bezdůvodna; zákon v ustanovení čís. 3 § 15 jen tíže kvalifikuje podněcování k určitým zvláště nebezpečným trestným činům a naznačuje zcela zřejmě tím, že mluví již o vinníku, jenž podněcoval, že tu nestanoví zvláštní skutkovou podstatu tohoto trestného činu, nýbrž že tato ve své všeobecnosti jest již ustálena v ustanovení předcházejícího druhého odstavce, jehož povšechná ustanovení, tedy i o veřejnosti, platí i pro tíže kvalifikované a trestné činy podle třetího odst. Stačí tedy pro trestnost obžalovaného jako zodpovědného redaktora pro zanedbání povinné péče podle § 42 zák. na ochr. rep., že jeho vinou byly v časopisu jím redigovaném, s jehož rozšiřováním bylo započato, tedy veřejně obsaženy články, jimiž se, jak ani zmateční stížnost nepopírá, podněcuje ku pokusu násilím změnit ústavu republiky, pokud jde o republikánsko-demokratickou formu státu, aniž je třeba zjišťovati, že skutečně články ty někdo četl; činnost způsobila k tomu, by v mysli některé osoby byl vytvořen zákonem zakázaný duševní stav, kterou pro objektivní skutkovou podstatu zločinu podle § 15 čís. 3 zákona správně vyžaduje zmateční stížnost, byla tu již uskutečněna právě tím, že byly články uvedeného obsahu, objektivně ztělesňující skutkovou podstatu onoho zločinu, do časopisu zařazeny a to pro skutkovou podstatu přečinu podle § 42 zák. na ochr. rep. postačuje, je-li tu i další náležitost skutkové podstaty, že totiž bylo již započato s rozšiřováním tiskopisu. V této příčině souhlasí zrušovací soud s právním názorem soudu nalézacího, že s rozšiřováním tiskopisu bylo započato již tím, že byl krom povinných výtisků určitý počet výtisků odevzdán poslu za tím účelem, by je od poslů jiných časopisů vyměnil za jejich tiskopisy. Neboť již tím byla zahájena činnost nesoucí se k tomu, by se tiskopis dostal do rukou osob, stojících mimo okruh úředních činitelů, uvedených v § 17 zákona o tisku. Bylo tudíž zmateční stížnost jako neodůvodněnou zavrhnouti.

Čís. 3227.

Spadá-li skutek, mimo případ ideálního souběhu, pod více ustanovení zákona, jež nejsou vzájemně v poměru zvláštního ustanovení ku všeobecnému, dlužno jej podřaditi onomu předpisu, jenž stanoví trest ostřejší.

Nejde o vydírání (§ 98 b) tr. zák.), čelilo-li násilí, jehož bylo užito, k vynucení konání nebo opomenutí, na něž měl pachatel (skutečné nebo domnělé) právo.

Jde o pouhý přestupek podle § 431 obč. zák., zjednal-li si manžel klid ku spánku tím, že vystřelil na ostro, aby zastrašil manželku, rušící ho ve spánku.

(Rozh. ze dne 19. července 1928, Zm II 124/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu

v Moravské Ostravě ze dne 17. ledna 1928, jímž byl obžalovaný, byv obžalován pro zločin nedokonaného těžkého poškození na těle podle §§ 8, 155 a) tr. zák. a přestupek podle §§ 32, 36 zbr. pat. uznán vinným toliko přestupkem podle § 431 tr. zák. a přestupkem podle §§ 32, 36 zbroj. pat.

D ů v o d y:

Státní zastupitelství podalo na obžalovaného obžalobu pro zločin nedokonaného těžkého uškození na těle podle §§ 8, 155 a) tr. zák., spáchaný prý tím, že dne 5. září 1927 v P. vystřeliv opětne z ostře nabitého revolveru na svou manželku Františku K-ovou v úmyslu, by jí způsobil přerušení zdraví nebo nezpůsobilost k povolání v trvání alespoň 20 dní nebo ublížení samo o sobě těžké, předsevzal čin ke skutečnému vykonání těžkého uškození na těle vedoucí, při čemž obmyslený zlý skutek jen náhodou dokonán nebyl; a mimo to pro přestupky podle §§ 32 a 36 zbroj. patentu. Nálezací soud uznal obžalovaného vinným těmito přestupky, vzal dále za prokázáno, že obžalovaný vypálil tenkrát tři ostré rány z revolveru, neshledal však prokázaným, že obžalovaný při tom jednal v úmyslu, by své manželce těžce na těle uškodil, t. j. by přivodil některý z těžkých výsledků v § 152 tr. zák. uvedených, nebo že vůbec na svou manželku mířil, a uznal obžalovaného v tomto směru vinným pouze přestupkem proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. Zmateční stížnost státního zastupitelství napadá tento rozsudek soudu první stolice toliko potud, pokud jím bylo jednání obžalovaného záležející v tom, že vypálil tři rány z revolveru, podřaděno pouze pod ustanovení § 431 tr. zák., a uplatňuje v tomto směru číselně důvod zmatečnosti podle § 281, čís. 9 a) tr. ř., jež spatřuje v tom, že nálezací soud nepodřadil toto jednání obžalovaného také pod ustanovení § 98 a) nebo b) tr. zák. a ani neuvažoval o tom, zda nespadá ono jednání pod tato ustanovení zákona, ačkoliv prý měl o tom uvažovati již proto, že obžalovaný tvrdil, že vypálil rány z revolveru za tím účelem, by svou manželku, již byl krátce před tím pro láteření a nadávání vyhodil z bytu, zastrašil, by upustila od pokusu vniknouti oknem do jich bytu. Uplatňování zmatku podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. je pochybeno již proto, že rozsudek podle shora uvedeného nevyslovuje, že jednání obžalovaného, o něž tu jde, nezakládá skutkovou podstatu trestného činu náležejícího před soud, nýbrž shledává naopak v tomto jednání takový trestný čin, přestupek podle § 431 tr. zák. Vývody stížnosti dlužno však zkoumati též s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, čís. 10 tr. ř., jež má stížnost zřejmě na mysli. Tento zmatek jeť dán i tehdy, jestliže skutek, na němž se rozhodnutí zakládá, byl podřaděn pod mírnější trestný čin, a lze v takovém případě domáhati se uplatňováním zmatku podle čís. 10 § 281 tr. ř., by rozsudek byl zrušen a skutek podřaděn pod onen zákon, který je z několika zákonů k němu se vztahujících nejprísnějším, protože trestní zákon stojí na stanovisku, že spadá-li skutek (mimo případ ideálního souběhu) pod více ustanovení zákona, jež nejsou vzájemně v po-

měru zvláštního ustanovení ke všeobecnému, sluší jej podřaditi onomu předpisu, jenž stanoví trest ostřejší (viz rozhodnutí citovaná v Kallab-Herrnrittově vydání trestního zákona, § 35, pozn. R 3). S hlediska procesuálního nebylo tedy závady, by nebylo přikročeno k zkoumání důvodnosti zmateční stížnosti, uplatňující věcně zmatek § 281 čís. 10 tr. ř.

Než zmateční stížnost nelze uznati odůvodněnou po stránce hmotněprávní. Skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 98 tr. zák. tu není, čelilo-li násilí, jehož bylo užito, k vynucení konání neb opominutí, na něž měl pachatel (skutečné nebo domnělé) právo (viz rozh. citovaná v pozn. R. 14 k § 98 výše uvedeného vydání trestního zák.). V souzeném případě stojí rozsudek na stanovisku hájení se obžalovaného »ničím nevyvráceného«, že použil zbraně k zastrašení své manželky za tím účelem, by přestala vnikati do pokoje a rušiti ho svými nadávkami ve spánku, ze služebních ohledů potřebném. Tu však zrušovací soud neshledává, že by obžalovaný neměl právního nároku na vynucení, by ho jeho manželka nerušila v potřebném klidu a spánku před nastoupením do služby jako řidiče motoru, naopak byl týž již důsledkem své moci manželské podle § 91 obč. zák. oprávněn k tomu, by si zjednal klid a pokoj ke spánku, jehož měl k spolehlivému vykonávání svých služebních povinností zapotřebí. Pokud k tomu použil příliš drastického prostředku, bylo toto jeho jednání podřaděním pod ustanovení § 431 tr. zák. po stránce trestněprávní vyčerpáno. Bylo tudíž zmateční stížnost jako neodůvodněnou zavrhnouti.

Čís. 3228.

Při zločinu podvodu, spáchaném ve více útocích a na různých místech nepomíjí příslušnost podle § 51 tr. ř. třetí odstavec tím, že soud posuzoval věc nesprávně s hlediska § 56 tr. ř., vyloučiv případ z obvodu jiného soudu a postoupiv věc podle § 58 tr. ř. tomuto soudu.

(Rozh. ze dne 26. července 1928, Nd I 320/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl spor o příslušnost mezi krajským soudem v Hoře Kutné a zemským trestním soudem v Brně takto: Příslušným k projednávání věci jest krajský soud v Hoře Kutné.

Důvody:

Obžalovací spis státního zastupitelství v Kutné Hoře ze dne 8. března 1928 klade Maxu B-ovi za vinu zločin podvodu podle § 8, 197, 199 a), 200, 201 d), 203 tr. zák., jehož se prý dopustil celou řadou útoků, spáchaných na různých místech. Usnesením radní komory krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 9. března 1928 byla z této trestní věci vyloučena věc proti Maxu B-ovi a Antonii B-ové pro zločin podvodu (pokusu podvodu), spáchaný na Jindřichu B-ovi ve St. případně v B., a postoupena podle § 58 tr. ř. zemskému trestnímu soudu v Brně jako soudu podle